

تدوین متغیرهای رشد و توسعه اقتصادی شهرها در جهت رقابت‌پذیری مجموعه‌های شهری

دانشجوی دکتری شهرسازی، گروه شهرسازی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

پریسا چنگیزی

دانشیار گروه شهرسازی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

زهرا سادات سعیده زرآبادی*

استاد گروه شهرسازی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

حمید ماجدی

نوع مقاله: پژوهشی

دریافت: ۹۸/۰۴/۲۲ پذیرش: ۹۹/۰۲/۰۳

چکیده: متغیرهای رشد و توسعه شهری، تقریباً از سال‌های ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۰ در پژوهش‌های علمی، بسیار مورد توجه قرار گرفتند. آنچه در این پژوهش به صورت تأکیدی به آن پرداخته شده است از دو محور اصلی متمایز می‌شود: نخست استخراج و کاوش متغیرهایی است که این رشد و توسعه را به سمت رقابت‌پذیری اقتصادی سوق می‌دهند. این جهت‌دهی به موضوع سبب می‌گردد تا متغیرها ماهیتی نسبی داشته باشند؛ زیرا رقابت‌پذیری بین چند موضع (بستر مکانی) قابل پیگیری است. محور دوم که در راستای محور نخست قرار می‌گیرد این است که باید این موضع که تأکید بر مجموعه‌های شهری دارد و به عنوان متغیر وابسته معرفی شده است را تدوین کرد؛ زیرا تا سال ۲۰۱۹ متغیرهای معرفی شده در سطح کلان مورد مطالعه و بررسی بودند؛ به همین منظور هدف از این پژوهش، آشکارسازی متغیرهای رقابت‌پذیری شهرها در سطح مجموعه شهری است که ضرورت پژوهش به دلیل تأکید بر موضع و بستر منطقه‌ای، دارای اهمیت می‌گردد. نوع تحقیق در دسته تحقیقات کاربردی است که دو سازه رقابت‌پذیری از منظر رشد و توسعه و مجموعه شهری در راستای رقابت‌پذیری از عمق ادبیات تحقیق و مبانی نظری در مورد موضوع استخراج شده و روش تحقیق به کمک ابزار گردآوری اطلاعات (مطالعات کتابخانه‌ای و پرسشنامه) و روش دلخی (دیدگاه‌های خبرگان و نخبگان) امتیازدهی به چهار بعد و ۱۶ مؤلفه برای رقابت‌پذیری از منظر رشد و توسعه و سه بعد و ۱۰ مؤلفه پیشنهادی برای مجموعه شهری در راستای رقابت‌پذیری تدوین و به آنها ارائه شده است گویه‌های پرسشنامه ساختاریافته تحقیق از پرسشنامه‌های تحقیقات مشابه داخلی و خارجی استخراج و محلی سازی گردیده و روایی و پایابی آن به تأیید رسیده است. در تجزیه و تحلیل داده‌ها نیز تحلیل عاملی تأییدی متغیر مستقل رقابت‌پذیری و متغیر وابسته مجموعه شهری از حیث ارتباط سؤالات با هر یک از مفاهیم بررسی شد و نتایج ابعاد ارائه شد و شاخص‌های موردمطالعه از حیث اهمیت و نقش، تحلیل و ارزیابی شدند. پیشنهاد اصلی پژوهش نیز بر اساس یافته‌های تحقیق، تأکید بر بعد رقابت‌پذیری اجتماعی- فرهنگی است.

وازگان کلیدی: اقتصاد شهری، متغیرهای رشد و توسعه اقتصادی، رقابت‌پذیری شهرها، مجموعه‌های شهری، فرایند رقابت

طبقه‌بندی JEL: O18, O21, R11, F12

در منابع دارایی‌ها و ثروت‌های شهر، تبیین آسانی برای برخی شهرها، به‌ویژه شهرهایی است که بر اساس یک یا دو رشته صنعتی پایه، مانند استخراج معدن شکل گرفته‌اند. این تبیین برای شهرهای دیگری که مهم‌ترین رشد و توسعه اقتصادی آنها از مکان جغرافیایی، مسیرهای ترابری، منابع طبیعی سرشار، کارکردهای سیاسی و مکان‌های گردشگری به‌دست می‌آید نیز صادق است. با وجود این، گاهی اقتصاد شهری، خودرأی عمل می‌کند؛ به گونه‌ای که برخی از شهرها به رونق اقتصادی می‌رسند اما شهرهای دیگر در همان موقعیت، دچار رکود اقتصادی می‌شوند. شهرهای بزرگ، مراکز و محرك‌های رشد اجتماعی و اقتصادی به‌ویژه در سطح ملی و بین‌المللی هستند (Scott, 2008). در بسیاری از کشورها هدف اصلی شهرهای بزرگ، رفاه جمعیت است که به‌وسیله نهادهای دولتی- محلی انجام می‌شود.

مسئله اصلی این پژوهش این است که رقابت‌پذیری در سطح مجموعه شهری که دارای کنش‌های درونی با شهرهای کوچک‌تر از خود و کنش بیرونی با شهرهای بزرگ‌تر از خود در یک سلسله‌مراتبی است، متناسب با این تعاملات و ارتباطات متغیرهای موجود در مطالعات کلان چه تغییری می‌کند و رشد و توسعه شهرها با رقابت‌پذیری کردن شهرها دچار چه دگرگیسی می‌شود. از ابعاد دیگر مسئله می‌توان اشاره داشت که شهرها بدون توجه به پتانسیل‌ها و منابع شان، برنامه‌ریزی می‌شوند و این چنین، رشد و توسعه شهر از هر بعدی، دچار انحطاط می‌گردد.

هدف اصلی پژوهش حاضر، تدوین متغیرهای رشد و توسعه اقتصادی شهر برای رقابت‌پذیر کردن مجموعه شهری است که جنبه نوآورانه آن، ترکیب رشد اقتصادی برای رقابت‌پذیر کردن آن هم در سطح میانی (مجموعه شهری) یک کشور (سطح کلان) است در حالی که تحقیقات انجام شده به متغیرهای کلان و ملی پرداخته‌اند.

۱- مقدمه

امروزه، بیش از نیمی از مردم دنیا شهرنشین هستند. هم‌گام با تسريع رشد شهرنشینی، فرایند جهانی شدن نیز شتابی فزاینده یافته و شهرها، کانون‌های اجتماعی و اقتصادی دنیا، از طریق فناوری‌های پیشرفته اطلاعاتی و ارتباطی، بیش از پیش به یکدیگر مرتبط شده‌اند (مدنی‌پور، ۱۳۸۹). شهرها از دیرباز در کانون تحولات عمده تاریخ بشری بوده‌اند. آنها نه تنها با پس‌کرانه‌های خود تعامل دارند بلکه به مرور با سایر شهرهای دیگر نیز در یک ساختار سلسله‌مراتبی، وارد مناسبات اجتماعی و اقتصادی شده‌اند (قربانی و همکاران، ۱۳۹۳). جهانی شدن شهرها و شهری شدن جهان، به تغییر نقش شهرها در نظام جهانی منجر شده و این پدیده، حرکات آزادانه کالا، انسان، اطلاعات و سرمایه را روان‌تر و گستردگر و اثرگذارتر از قبل کرده است. این امر باعث اهمیت یافتن مفاهیمی مثل رقابت‌پذیری و رقابت بین شهرها شده است (نجاتی حسینی، ۱۳۹۰).

شهرها، مراکز و موتورهای ملی و بین‌المللی رشد اجتماعی و اقتصادی هستند و زمینه را برای دستیابی به اهداف ملی در زمینه‌های اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی فراهم می‌کنند (Ni, 2012).

شهر در حال حاضر، فقط محل رقابت برای سرمایه‌گذاری نهادی و سازمانی در املاک و مستغلات نمی‌باشد بلکه محل رقابتی برای جذب گردشگران و دانشجویان، رویدادها و جشن‌ها، تحقیقات و فناوری، مکان شرکت‌ها و کارگران ماهر، دانشگاه‌ها و نهادهای فرهنگی است (مطلوبی و همکاران، ۱۳۹۴). شهرها به دلایل گوناگون و در زمان‌های مختلف، رشد می‌یابند یا دچار انحطاط می‌گردند. پرسش پیوسته در مطالعات شهری، درباره عواملی است که باعث رشد شهری در دوره‌ای خاص می‌شود. دانشمندان اقتصادی مانند اسکات^۱ (۲۰۰۸) معتقدند که منافع بلندمدت ناشی از رشد شهری، بیشتر از هزینه‌های آن است. ایجاد تغییر

خصوصی هستند با یکدیگر رقابت کنند و جامعه از نتایج رقابت که افزایش دسترسی به کالاهای خدمات است بهره خواهد یافت. بسیاری از کشورهای در حال توسعه نیز برای برخورداری از نتایج خصوصی سازی به آن توجه کردند. البته هیچ دلیلی وجود ندارد که خصوصی سازی الزاماً به عملکرد رقابتی در بازار کالاهای خدماتی که پیش از این توسط دولت اداره می شدند منتهی گردد. بازار کالاهای خدماتی که خصوصی می شوند ممکن است پس از خصوصی سازی، به صورت رقابتی یا انحصاری یا انحصار چندجانبه یا بنگاه مسلط اداره شوند؛ به این معنا که خصوصی سازی ممکن است صرفاً انحصار دولتی را به انحصار خصوصی سازی چگونه خواهد شد، به شرایط بازار خصوصی سازی بستگی دارد (Cook et al., 2004) در ادامه، با توجه به حوزه پژوهش که رقابت‌پذیری در سطح منطقه‌ای است، به طور مجزا به مطالعات خارجی و داخلی پرداخته می‌شود.

الف) پژوهش‌های خارجی

ووکوویچ و وی^۳ (۲۰۱۰)، مقاله‌ای در خصوص رقابت‌پذیری منطقه‌ای در بخش غربی چین انجام دادند و در نتیجه، راهبردهایی کاربردی برای ایجاد محیطی مطلوب‌تر برای جذب سرمایه‌گذاری‌های فرامی و بین‌المللی پیشنهاد دادند.

پاپسک^۴ (۲۰۱۱) به اولویت‌دهی رشد و توسعه مناطق شهری با استفاده از معیارهای اجتماعی و فرهنگی پرداخت. نتایج نشان دادند از تحلیل و بررسی شاخص‌های مؤثر بر رقابت‌پذیری شهرها می‌توان در تبیین راهبردهای برنامه‌ریزی شهری و منطقه‌ای مؤثر استفاده کرد.

بولو^۵ (۲۰۱۲) در بخش دوم کتابش با عنوان «رقابت‌پذیری شهری و ارتقای زیرسیستم‌های شهری»

۲- پیشینه تحقیق

در این پژوهش، با دو پدیده اصلی رشد و توسعه اقتصادی و رقابت‌پذیری شهری رویه‌رو هستیم. از بررسی نظریه‌های مؤثر رشد و توسعه اقتصادی از متأخرین به متقدمین متوجه می‌شویم پارادایم شکل‌گرفته، بیشتر مرتبط با سال‌های ۱۹۵۰ تا ۱۹۸۰ است؛ یعنی بعد از جنگ جهانی اول و دوم که کشورها در پی ارتقای وضعیت اقتصادی خود بودند تا از بحران‌های ناشی از جنگ کشور خود را از ورطه نابودی بیرون کشند. در این شرایط با معروف‌ترین نظریه یعنی روستو^۶ روبه‌رو می‌شویم که طی یک سخنرانی در سال ۱۹۵۸ در دانشگاه کمبریج ارائه کرد و نتایج آن در سال ۱۹۶۰ تحت عنوان مراحل رشد اقتصادی، منتشر شد (نقیب‌زاده، ۱۳۷۸). در بررسی سیر تحول مفاهیم رشد و توسعه باید از آراء و عقاید هیرشمن^۷ به عنوان تأثیرگذارترین شخص در میان نظریه‌پردازان اشاره کرد که ویژگی اصلی آرای توسعه‌ای هیرشمن، هنجارگریزی و تعارض آن با نظرکرات متعارف در خصوص توسعه است. هیرشمن خود نیز این نظرگاه توسعه‌ای را قیام علیه طرز تفکر حاکم می‌داند و معتقد است که این آراء، برخورد با موضوعاتی است که در دهه ۱۹۵۰ به سرعت به شکل عقاید جزماندیشانه در مسائل توسعه درآمده بودند (حقیقی، ۱۳۸۵).

از دهه ۸۰ به بعد، تمایل برای ارتقای مشارکت بخش خصوصی و کوچک شدن حوزه فعالیت اقتصادی دولت افزایش یافت. این موج، بلافصله به کشورهای در حال توسعه نیز منتقل شد و این کشورها نیز برای خصوصی سازی اقدام کردند. گرایش به خصوصی سازی، از این عقیده نشأت می‌گیرد که دولتها در انجام فعالیت‌های اقتصادی کارا نمی‌باشند و برای تحقق هدف کارایی باید به نظام بازار اعتماد کرد و در واقع با اعتماد به نظام بازار، بنگاه‌هایی که تحت مالکیت

3- Vuković and Wei

4- Popescu

5- Bulu

1- Rostow

2- Hirschman

ساختاری، مدل نظری یکپارچه رقابت پذیری برازنده مناطق استانی ایران به دست آمد. مدل برازش شده، نشانگر آن است که فعالیت‌های دانشی- فرهنگی از طریق میل به خوش‌ای شدن، مؤثرترین پیشران در دستیابی به رقابت‌پذیری منطقه‌ای در ایران به شمار می‌رود. در تعریف رقابت‌پذیری منطقه‌ای مستخرج از پژوهش، هم به مؤلفه واحدهای فعالیتی، هم به مؤلفه افراد (ساکنان، کارآفرینان و گردشگران) و هم به مؤلفه فضای توجه شده است. این تعریف، متفاوت از تعریف پورتر^۴ است که رقابت‌پذیری را تنها در گروی افزایش بهره‌وری واحدهای فعالیتی و بنگاه‌ها دانسته است.

قادری و همکاران (۱۳۹۲) در مقاله‌ای با عنوان «رقابت‌پذیری شهری؛ راهبردی برای بهبود درآمد شهری» نتیجه گرفتند که تأکید بر نیازهای اولیه یک کلان‌شهر برای رقابت‌پذیری و ارتقای آن باید از دو عامل نرم و سخت استفاده کرد و سرمایه‌های انسانی را مهم‌ترین عامل نرم در رقابت‌پذیری شهر شیراز بیان کردند.

کارگر سامانی و همکاران (۱۳۹۳) در تحقیقی کاربردی و عملیاتی در مطالعه ۱۰۷ کشور از سراسر دنیا با ۴۸۱ شهر، تأثیر رقابت‌پذیری شهری بر رقابت‌پذیری ملی را مورد کاوش قرار دادند. مطالعه به صورت کتابخانه‌ای بوده و ازدادهای برخی نهادهای معتبر دانشگاهی و بین‌المللی برای این منظور بهره گرفته شده است. نتایج نشان دادند بین رقابت‌پذیری شهری و ملی، ارتباط معناداری وجود دارد و از شاخص رقابت‌پذیری شهری می‌توان به عنوان خطمشی برای همسان‌سازی سیاست‌های شهری بهره جست که این موضوع در سطح ملی نیز بعد مهمی از سیاست‌های اقتصادی کلان و پایه رشد و توسعه اقتصاد ملی می‌باشد.

مرادی و همکاران (۱۳۹۸) در پژوهشی سعی کردند تا با بررسی مفاهیم، اندیشه‌های نظری و داده‌های به دست آمده، اصول دخیل در موفقیت فرایند بازارآفرینی فرهنگ- مبنای در راستای رقابت‌پذیری را استخراج و

تکنولوژی و کاربردها به متغیرهای مکانی رقابت‌پذیری شهری^۱ تأکید کرد که به طور کلی، دسترسی و مرکزیت، راهبردهای اندازگیری آنها می‌تواند برای تعیین یک مکان مطلوب برای استمرار یک کسب‌وکار با یک محور حمل و نقل استفاده شود.

برونکین^۲ و همکاران (۲۰۱۲) شاخص‌های اندازه‌گیری رقابت‌پذیری شهری در سطح ملی و بین‌المللی را به صورت نمونه موردي شهر کاوناس^۳ در لیتوانی با روش‌های پژوهش متفاوت مثل تحلیل SWOT مطالعه کردند که نتایج آن بر مبنای مفاهیم رقابت شهری و منطقه‌ای با هم رابطه نزدیکی دارند و هیچ شهری نمی‌تواند از یک سرزمین کوچک مستقل عمل کند و تأثیر و تأثیر برهم نداشته باشد. هر بخشی، مرکب از یک سیستم شهری یا منطقه‌ای، سلسله‌مراتبی دارد و در راستای هم در یک کل یکپارچه عمل می‌کنند.

سینگهال^۴ و همکاران (۲۰۱۳) در مطالعه‌ای با عنوان «مدل ارزیابی برای رقابت‌پذیری شهری؛ برنامه‌ای برای شهرهای انگلیس»، چهار شهر آن را با مدل تصمیم‌گیری چندمعیاره و فرایند تحلیل سلسله‌مراتبی و نیز روش دلفی در تحلیل پرسشنامه بررسی کردند و نتیجه آن، بازنگری فضاهای کسب‌وکار و راهبردهای ارتقا و ترویج رقابت شهری بود.

ب) پژوهش‌های داخلی

شریفزادگان و ندایی طوسی (۱۳۹۴) مقاله‌ای با عنوان «چارچوب توسعه فضایی رقابت‌پذیری منطقه‌ای در ایران موردنیزه: استان‌های ۳۰ گانه» انجام دادند. از این رو هدف این مطالعه، در برگیرندگی ابعاد و مؤلفه‌های مختلف تأثیرگذار بر رقابت‌پذیری منطقه‌ای از از شناسایی پیشران‌های رقابت‌پذیری منطقه‌ای از دیدگاه‌های مختلف به شیوه مطالعه اسنادی، در نهایت به شیوه استقرایی و با استفاده از روش مدل‌سازی معادلات

1- Bruneckiené

2- Kauñas

3- Singhal

حفظ رشد بالای شرکت‌های نوآور و سودآور باشد و از نیروی کار تحصیل‌کرده، خلاق و کارآفرین بهره گیرد؛ در نتیجه باید برای رسیدن به بالاترین نرخ رشد، بهره‌وری، اشتغال بالا، دستمزد بالا، سرانه بالای تولید ناخالص داخلی و سطوح پایین نابرابری و محرومیت اجتماعی در تلاش باشند؛ این تعریف تمامی ابعاد رقابت‌پذیری را در خود جای می‌دهد. همچنانی در تعریف سینکین^۳ (۲۰۰۹)، توانایی ساکنان شهرستان در حفظ موقعیت رقابتی شهر از یک نوع مشابه در یک منطقه خاص (بازار) میان دیگر شهرستان‌ها است و در پی اهداف مشابه به‌وسیله حفاظت از منابع و بهبود تدرستی اعضای شهرستان توسط مدیریت عوامل محیط داخلی و خارجی است.

در دهه ۲۰۱۰ پژوهش‌ها بیشتر حول محور خلاقیت و نوآوری بود؛ مانند پروژه شاخص نوآوری جهانی که در سال ۲۰۰۷ و با هدف تعیین چگونگی یافتن معیارها و رویکردهایی که غنای نوآوری را در جامعه دریافت کند و از مقیاس‌های سنتی نوآوری همچون تعداد مقالات پژوهشی و سطح هزینه‌های تحقیق و توسعه فراتر برود، ارائه شد. انگیزه‌های متعددی برای تعیین این هدف وجود داشت: نخست اینکه نوآوری برای حرکت روند اقتصاد و رقابت‌پذیری، هم در کشورهای توسعه‌یافته و هم کشورهای در حال توسعه اهمیت دارد. بسیاری از دولتها نوآوری را محور استراتژی‌های رشد خود قرار می‌دهند. دوم اینکه، تعریف نوآوری، گسترش یافته و دیگر محدود به آزمایشگاه‌های تحقیق و توسعه و مقالات منتشر شده نیست. نوآوری در طبیعت، کلی‌تر و افقی‌تر است و شامل نوآوری‌های اجتماعی، نوآوری‌های مدل کسب‌وکار و همچنین نوآوری‌های فنی می‌شود. در نهایت، تشخیص و نگهداشت نوآوری در بازارهای نوظهور برای انسان‌های الهام‌بخش به خصوص نسل بعدی کارآفرینان و نوآوران، حیاتی بهنظر می‌رسد (قاراخانی ده سرخی و همکاران، ۱۳۹۵).

تحلیل کنند. روش تحقیق بر حسب هدف کاربردی و از حیث گردآوری داده‌ها، از نوع توصیفی- تحلیلی است. دستاوردهای پژوهش نشان می‌دهند که بازارآفرینی فرهنگ- مبنا با بهره گیری از فرهنگ به عنوان موتور محرکه توسعه، سعی دارد تا از طریق چهار مؤلفه صنایع خلاق و فرهنگی، آفرینش مکان و خلق محلات فرهنگی، گردشگری فرهنگی و رویدادماری و برنده‌سازی شهری، شهرها را برای حضور در عرصه‌های رقابت‌پذیری آماده کرده و مزیت رقابتی آنها را در مقایسه با شهرهای رقیب ارتقا بخشد. بر اساس یافته‌ها، این امر از طریق پای‌بندی به اصول هفتگانه از جمله سرمایه‌محوری و زایندگی فرهنگ، شکوفایی صنایع خلاق و فرهنگی، شبکه‌سازی و خلق جاذبه‌های شهری، پایداری فرایند بازآفرینی فرهنگ- مبنا، تبلیغات و روابط بین الملل، برنده‌سازی رقابتی مبتنی بر فرهنگ و آفرینش مکان‌های رقابتی و سودآور ممکن می‌شود.

-۳- مبانی نظری

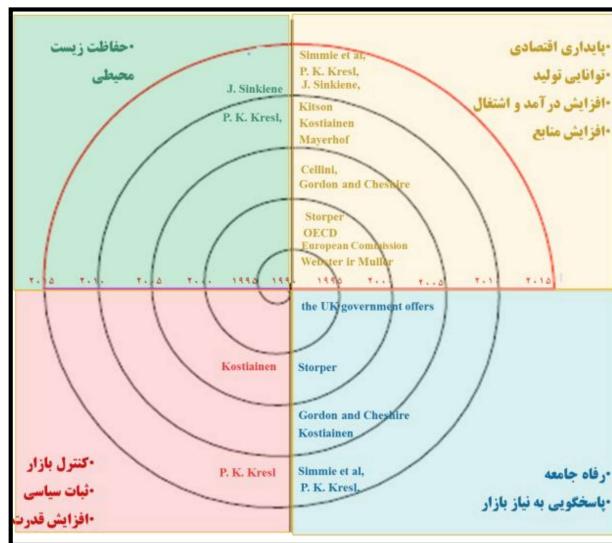
بیشترین تأکیدات بر مطالعات رقابت‌پذیری، در دهه‌های ۹۰ میلادی تا سال‌های ۲۰۱۰ بوده است. در این پژوهش نیز دیدگاه‌های متاخر به ترتیب زمانی گردآوری شده است. مطالعه مشترک نی و کرسل^۱ (۲۰۱۰)، رقابت‌پذیری اقتصادی شهری در نسبت با شهرهای هم‌جوار را مرتبه‌ای در نظر گرفته که یک شهر یا منطقه شهری در مقایسه با سایر شهرهای رقیب‌ش، قادر به فراهم آوردن شغل، درآمد، امکانات فرهنگی و تفریحی، درجه‌ای از استحکام اجتماعی، حکومت و محیط‌زیست شهری باشد که جذب ساکنین جدید را هدف قرار داده است. در تعریف ویلی^۲ (۲۰۱۳) نیز رقابت‌پذیری، توانایی مستمر در راستای ارتقای محیط کسب‌وکار، پایه مهارت و زیرساخت‌های فیزیکی، اجتماعی و فرهنگی است؛ به‌طوری که برای جذب و

1- Kresl

2- Wyly

منطقه اشاره دارند. با همپوشانی ابعاد مورد تأکید تعاریف، نمودار ۱ به چهار بخش اصلی اقتصادی، زیست محیطی اجتماعی و سیاسی تقسیم می‌شود.

مباحث مورد تأکید دانشمندان و مؤسسات، ابتدا از بنگاه‌های کوچک اقتصادی شروع می‌شوند و در نهایت با بسط تعریف به سطوح بالاتر جغرافیایی مانند شهر و

نمودار ۱- همپوشانی ابعاد رقابت در تعاریف دانشمندان با توجه به دهه‌های زمانی

به اعتقاد نویسنده‌گان مقاله، اقتصاد شهری عبارت است از: نوعی کنش و ارتباط اقتصادی دوطرفه میان شهر و انسان یا به عبارت دیگر، مجموع داده‌ها و ستاندهای بین شهر و شهروند؛ یک تعامل اقتصادی (بده و بستان) بین مکان و انسان (شهر وندان و مدیران) شکل می‌گیرد که علاوه بر این جریان تعاملی، تأثیر و تأثرات هر یک بر دیگری نیز قابل تأمل و پیگیری می‌باشد. با توجه به تعریف مطرح شده می‌توان برهم‌کنش دو مفهوم فرعی اقتصاد شهری، یعنی رشد اقتصادی و توسعه اقتصادی را نیز این‌گونه تشریح کرد:

هرگاه تأثیر و تأثرات این تعامل اقتصادی بین شهر و شهروند، جنبه عددی داشته باشد و این ارتباط به سمت معادلات تجاری و تأکیدات پولی سوق پیدا کند و برای سنجش آن از تغییرات کمی و عددی در سرمایه و دارایی‌های شهر و انسان استفاده شود، در واقع در پی رسیدن به رشد اقتصادی است. اما اگر این مقایسه و تفکر، به سمت تحول اساسی سرمایه‌ای، فرهنگی و

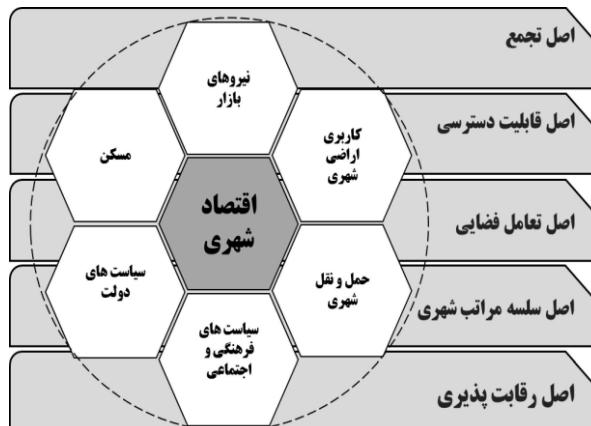
در تفسیر نمودار ۱ تقریباً در همه دهه‌های مطرح شده، بُعد اقتصادی قابل تأمل و مطالعه بوده است. بُعد دوم، زیستمحیطی بین سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۰ موردن تأکید قرار گرفت. بُعد اجتماعی نیز از مباحث متاخر دو دهه است که با توجه به پارادایم‌های برنامه‌ریزی و برنامه‌های مشارکتی اوج گرفته و در نهایت، بُعد سیاسی نیز تقریباً به دلیل ماهیت چالشی بودن و محافظه‌کاری کمتر موردن تأمل دانشمندان بوده است.

در هم‌تنیدگی دو مفهوم رشد اقتصادی شهری و توسعه اقتصادی شهری

به تغییر کمی هر متغیر، طی یک دوره معین زمانی، رشد گفته می‌شود. رشد، افزایش بلندمدت ظرفیت تولید به منظور افزایش عرضه کل به منظور تأمین نیازهای جمعیت است. در واقع رشد اقتصادی هر کشور، بیان گر رشد مداوم تولید است که در اغلب موارد با افزایش جمعیت یا معمولاً با تغییرات زیربنایی همراه است (متولسلی، ۱۳۸۲).

گفته می‌شود. در نمودار ۲، پنج اصل و شش مؤلفه اقتصاد شهری نمایش داده شده است.

محیطی میان شهر و انسان جهش باید، یقیناً تأکیدات بر بنیان‌های اقتصادی شهر است که به آن، توسعه اقتصادی

امکان پذیر می‌دانند؛ زیرا وجود ارتباطات فراشهری (فرامکانی) را دارا می‌باشد. پورتر (۲۰۰۸) نیز هم‌زمان با پدیدار شدن جایگاه سطح منطقه‌ای در دهه‌های معاصر، این اعتقاد را دارد که ارزش‌های رقابتی در یک روند بازخوردی شدیداً کوچک مقیاس شده تولید و تداوم می‌یابند و در نهایت از رقابت کشورها به سمت مزیت‌های رقابتی منطقه‌ها تغییر جهت پیدا کرده است. پورتر و نیز افراد دیگری چون لور^۳ (۱۹۹۹)، کامانی^۴ (۲۰۰۲)، تاروک^۵ (۲۰۰۴) و لنگ^۶ (۲۰۰۶) رقابت‌پذیری در سطح منطقه را از حیث وجود تحرک عوامل تولید و در نتیجه مهاجرت نیروی انسانی و سرمایه در صورت نبود شرایط لازم می‌دانند و در نتیجه، امکان رسیدن منطقه به پایان کسب‌وکار با رقابت کشورها تفاوت دارد (Porter, 2008).

جامعه‌ترین تعریف رقابت‌پذیری و موردنقبول در بین نظریه‌پردازان رقابت، به تعریف مایکل استورپر^۷ (۱۹۹۷) می‌رسیم که از دو محور، اقتصاد کلان و خرد، نشأت می‌گیرد؛ استورپر، رقابت‌پذیری منطقه‌ای را تنها برابر

واکاوی مفهوم رقابت‌پذیری شهری به عنوان یک مفهوم و یک سیاست

رقابت و واژه‌هایی که از این مفاهیم بسط می‌یابند؛ مانند رقابت‌پذیری یا حس رقابتی، محورهای بسیاری از گفتمان‌ها در حوزه توسعه و سیاست‌گذاری هستند. تقریباً از اوخر دهه ۸۰ به بعد، گرایش برای افزایش همکاری‌های واحدهای خصوصی و خرد شدن حوزه‌های فعالیت اقتصادی دولت گسترش یافت. در بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته خدمات شهری از بخش دولتی به بخش سرمایه‌گذاری‌های خصوصی و اگذار می‌شود (Cook et al., 2004)؛ زیرا تحقق هدف کارایی باید به نظام بازار اعتماد کند تا بنگاه‌های خصوصی با یکدیگر رقابت کنند و جامعه از نتایج رقابت که افزایش دسترسی به کالاهای و خدمات باکیفیت است با قیمت‌های پایین برخوردار شود و در مجموع رفاه اقتصادی جامعه افزایش باید (خداداد کاشی، ۱۳۸۸).

در ادبیات نظری در زمینه رقابت‌پذیری شهرها اکثر نظریه‌پردازان مانند کروگمن^۸، رقابت‌پذیری در سطح مکان را رد می‌کنند، در حالی که کاربرد واژه در سطح منطقه، منظور سطحی فراتر از یک شهر را

2- Lever

3- Camagni

4- Turok

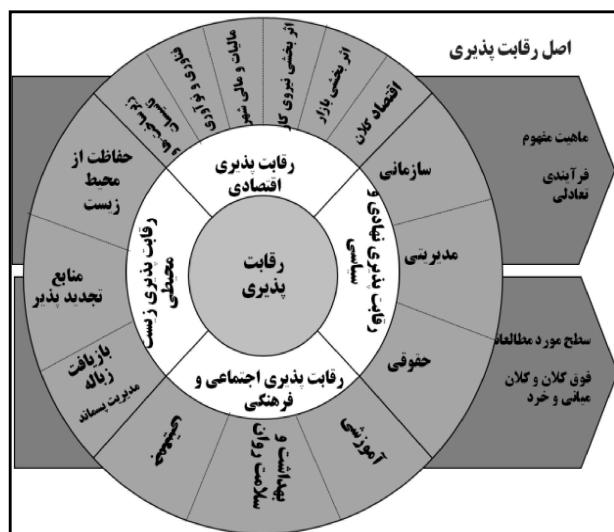
5- Lengyel

6 Storper

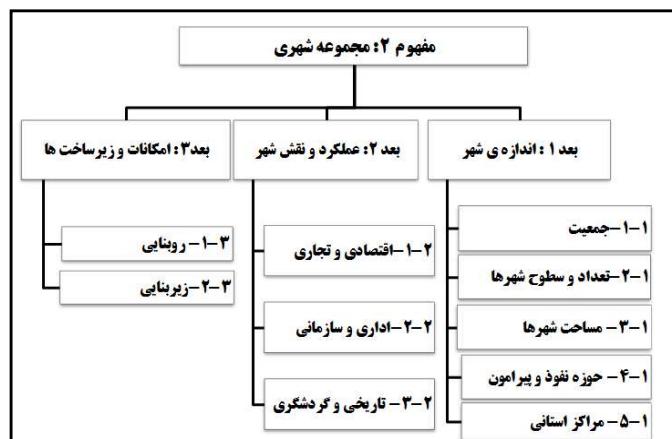
1- Krugman

مختلف به کار می رود؛ در هر حال، هدف هرچه باشد، چه جذب سرمایه‌های سیال و بنگاه‌های رقابت پذیر، چه نیروی انسانی خلاق، ذی نفعان پیشرفت و چه گردشگران و رویدادهای فراسرزمینی، همگی در یک چیز اشتراک دارند و آن تداوم بهره‌وری و توزیع ثروت و از این طریق ارتقای عملکردی اقتصادی منطقه است. در نمودار ۳ ابعاد و مؤلفه‌های اصل رقابت‌پذیری که یکی از اصول پنج گانه رشد و توسعه اقتصادی است ارائه شده است.

افزایش بهره‌وری نمی‌داند بلکه در گرو افزایش استانداردهای زندگی نیز می‌داند؛ یعنی ترکیبی از مزایای رقابتی پورتری و جذابیت محیط منطقه برای کسب‌وکار. ملکی^۱ (۲۰۰۴) نیز با تأکید بر بعد غیرمالی، از مفهوم چسبندگی مکان^۲ برای تشریح رقابت‌پذیری استفاده می‌کند و آن را توانایی اقتصاد محلی در ایجاد شرایطی برای افزایش استانداردهای زندگی ساکنانش می‌داند. آنچه از مطالب فوق استنباط می‌شود آن است که اهداف و رویکردهای متفاوتی از رقابت‌پذیری در سطوح

نمودار ۳ - مؤلفه‌های اصلی رقابت‌پذیری

اشاره دارد. شومپیتر، نوآوری را در پنج بعد مهم توصیف می‌کند که این اجزا بیانگر فرایند تولید محصول هستند (Swedberg, 2009):

- محصول جدید
- روش‌های جدید تولید
- گشایش بازارهای جدید
- دستیابی به مواد اولیه نوین
- روش‌های سازماندهی جدید.

- نظریه متأخر رقابت‌پذیری: سرمایه‌های انسانی گلاوسر^۳ و نظریه رشد جدید شهرها رومر^۴، اصل اساسی رقابت‌پذیری را در تقویت نیروی ماهر یا به عبارت دیگر، سرمایه انسانی را در نوآوری و اندیشه‌های جدید مؤثر می‌دانند که باعث ایجاد آثار رشددهنده در اقتصاد می‌شود که سرمایه‌های بیرونی انسانی نامیده می‌گردد. نظریه جدید رومر، رشد و توسعه اقتصادی را ناشی از سرمایه انسانی و دانش منطقه‌ای می‌داند. عوامل پیشنهاد شده در این نظریه، از بعد کالبدی برخوردار نیستند ولی انگاشتهایی چون شهر مهارت گلاوسر یا خوش سرمایه انسانی لوکاس^۵ به طور غیرمستقیم به موضوع تجمع نیروی انسانی متخصص در رقابت‌پذیری منطقه اشاره دارد (Glaeser et al., 2001).

- نظریه کروگمن در سطح مطالعاتی (مجموعه شهری): بسیاری از صاحب‌نظران مانند کروگمن که استفاده از انگاشت رقابت‌پذیری قلمرویی در مقیاس کشورها را مردود اعلام می‌دارند، کاربرد این واژه در سطح منطقه را امکان‌پذیر می‌دانند؛ کروگمن نیز رقابت‌پذیری منطقه‌ای را توانایی منطقه در تدارک دستمزدهای کافی یا اشتغال و بازگشت سرمایه و نیز ظرفیت نسبی منطقه در جذب عوامل سیال (نیروی کار و سرمایه) از یکدیگر و میزبانی فعالیت‌های اقتصادی می‌داند (شریفزادگان و ندایی طوسی، ۱۳۹۴).

آرای اندیشمندان مرتبه با رقابت‌پذیری شهرها

تفکر رقابت‌پذیری، تغییرات پایه‌ای از نظریات مبتنی بر تجارت آدام اسمیت^۱ تا نظریات مایکل پورتر را تجربه کرده است. آدام اسمیت علاوه بر مدل‌های سنتی مبتنی بر تجارت، مدل الماس را در کتاب مزایای رقابتی ملت‌ها معرفی کرده و از آن زمان پژوهش روی رقابت‌پذیری در میان بسیاری از قاره‌ها و کشورها همچون کانادا و امریکا، سوئیس در اروپا، و چین، هند، ژاپن و کره در آسیا افزایش عمده‌ای یافته است (Waheeduzzaman & Momaya, 2011).

- نظریه رشد اقتصادی جدید (نوین): نظریه رشد درونزا با تأکید بر این نکته که رشد اقتصادی، پیامد سیستم اقتصادی است نه نتیجه نیروهای وارد از خارج، خود را از رشد نئوکلاسیکی تمایز می‌سازد. در این نظریه، فعالیت‌های مبتنی بر نوآوری با جهت‌گیری تجارت در واکنش به محركه‌های اقتصادی به عنوان موتور اصلی پیشرفت تکنولوژی و رشد اقتصادی در نظر گرفته می‌شود (ایزدخواستی، ۱۳۹۷).

- نظریه اقتصاد تکاملی شومپیتر^۲: این نظریه، دیدگاه فرایندی رقابت را ارائه می‌کند که رقابت، برحسب ابداع و تغییر در طول زمان تحقق می‌باید و بر همین اساس بود که شومپیتر در توصیف رقابت، عبارت تخریب آفریننده را به آن نسبت داد. بنابراین، ملاحظه می‌شود که از دیدگاه اقتصاددانی همچون شومپیتر نظام سرمایه‌داری و رقابت، فرایندی است که طی آن به دلیل نیاز بنگاه‌ها به ابداع و نوآوری اقتصاد به‌طور دائم دستخوش تحول و تغییر است و بر همین اساس شومپیتر رقابت یا سرمایه‌داری تعادلی را یک تناقض می‌پنداشد (Schumpeter, 2013). شومپیتر در تعریف خود از نوآوری، آن را به عنوان یک برهمند نظم موجود و تعادل اقتصادی برای ایجاد نظم و تعادلی جدید معرفی می‌کند. اصطلاح تخریب خلاق به همین موضوع

3- Glaser

4- Romer

5- Lucas

1- Adam Smith

2- Schumpeter

و خردمندانه در راستای رقابت پذیری زیستمحیطی تأکید دارند که همین نویسنده در مقاله ای دیگر با تأثیر بهره‌وری، سرمایه‌گذاری و رقابت پذیری در تولید کمتر کردن، راه حل دستیابی این هدف را بیان می‌کند. از سوی دیگر، موریسون^۳ و همکاران (۲۰۱۸) معتقد است با به کارگیری وسائل نقلیه الکترونیکی با انرژی باتری سبک می‌توان رقابت پذیری زیستمحیطی را همسو با اقتصاد پیش برد. کرامر^۴ (۲۰۱۷) نیز با مطرح کردن انرژی پاک و نوآوری برای رقابت اقتصادی، به نقش تخصص هوشمند در کشورهای کمتر توسعه یافته و موضوعات اصلی زیستمحیطی، اشاره کرده است.

۴- روش تحقیق

جامعه آماری پژوهش در بخش طراحی مدل (فرایند)، استادان برنامه‌ریزی شهری، استادان برنامه‌ریزی منطقه‌ای، مدیران شهری و استادان اقتصاد شهری می‌باشد که برای انتخاب نمونه‌های پژوهش و تشکیل پانل صاحب‌نظران، از روش‌های نمونه‌گیری غیراحتمالی شامل قضاوتی و گلوله‌برفی استفاده شده است؛ بدین ترتیب که در فرایند انتخاب نمونه، ابتدا با استفاده روش نمونه‌گیری قضاوتی، افراد نخبه و صاحب‌نظر، انتخاب شدند و در ادامه برای یافتن سایر افراد متخصص از روش گلوله‌برفی استفاده شد که در آن، یک شرکت‌کننده در پژوهش، ما را به شرکت‌کنندگان دیگر هدایت می‌کرد. در این پژوهش برای گردآوری اطلاعات، از مطالعات کتابخانه‌ای (کتب و نشریات خارجی و داخلی، پایگاه‌های داده، سایت‌های اینترنتی و غیره) و همچنین از روش پرسشنامه استفاده شده است.

اولین پرسشنامه که در مرحله اول نظرسنجی از پانل صاحب‌نظران توزیع گردید مشتمل بر دو بخش مجزا بود. در بخش اول، ۴ بعد و ۱۶ مؤلفه مستخرج از مبانی نظری برای رقابت پذیری از منظر رشد و توسعه و

مطالعات اخیر در سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۱۹ بیشتر بر هریک از ابعاد رقابت پذیری تأکید دارد که در مقالات با توجه به موضوعات روز، به خصوص زیستمحیطی و تکنولوژی است؛ زیرا تأثیرات زیستمحیطی، فرامنطقه‌ای است و رقابت پذیری برای حفظ و پایداری آن، وارد دوره جدیدی از مطالعات شده است و همچنین استفاده از تکنولوژی برای پیشبرد سریع‌تر اهداف مورد توجه قرار گرفته است.

در گزارش ۲۰۱۸ از طراحی جدیدی در سنجش امتیاز و رتبه بندی رقابت پذیری کشورها استفاده شد. گزارش رقابت پذیری جهانی ۲۰۱۸ با تغییر در نحوه محاسبه امتیازدهی به کشورها مقیاس جدیدی را در سنجش رقابت پذیری جهانی معرفی کرده است. در شاخص جدید مجمع جهانی اقتصاد که به شاخص رقابت پذیری جهانی ۴ موسوم است، معیارها و شرایط پویای ناشی از انقلاب صنعتی چهارم مورد توجه قرار گرفته است و شاخص برمبنای انقلاب صنعتی چهارم و پیشرفت‌های متعاقب آن بازطراحی شده است. از این‌رو، این شاخص با بازتعریف مفاهیم رقابت پذیری و معیارهای سنجش آن، در هر دو بعد مفهومی و محاسباتی، نگاه خود را نسبت به رقابت پذیری، به روز کرده است. شاخص‌های مورد توجه در گزارش نهادها، زیرساخت‌ها، به کارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات، ثبات اقتصاد کلان، بهداشت، مهارت، بازار محصول، بازار نیروی کار، نظام مالی، اندازه بازار، پویایی کسب و کار و توانایی نوآوری هستند. مجمع جهانی اقتصاد، سطح رقابت پذیری کشورها را منعکس کننده توان آنها در تأمین و افزایش رفاه برای اتباع خود می‌داند (Morrison et al., 2018).

مولن و مارسدن^۱ (۲۰۱۵) در چشم‌انداز شهر برای رشد و توسعه، تأکید بر رقابت پذیری حمل و نقل دارند. چن^۲ و همکاران (۲۰۱۷) نیز در چشم‌انداز قدرتی برای رقابت پذیری شهر، بر هماهنگی و همکاری تولیدکنندگان

جداگانه بر اساس طیف شش گزینه‌ای، امتیازدهی کند. به این ترتیب، عواملی که بیشترین میزان تأثیر در طراحی فرایند را از نظر پاسخ‌گو دارا بودند، حائز امتیاز بیشینه می‌شدند. در جدول ۱ زمان و تعداد آن آورده شده است.

۳ بعد و ۱۰ مؤلفه پیشنهادی برای مجموعه شهری در راستای رقابت‌پذیری که پیش‌تر از ادبیات موضوع و منابع علمی مستخرج شده بود، به رؤیت صاحب‌نظران پانل می‌رسید. هر یک از اعضای پانل می‌توانست بر اساس خبرگی و تخصص خود، هر مؤلفه را به‌طور

جدول ۱- مختصات توزیع پرسشنامه‌ها

مرحله	صاحب‌نظران	پانل	تاریخ توزیع	تعداد توزیع	تعداد برگشت	تعداد
۱	صاحب‌نظران	پانل	۱۳۹۶/۳/۱۹	۲۲	۱۵	۱۵
۲			۱۳۹۶/۴/۲۰	۲۰	۱۵	
۳			۱۳۹۶/۵/۲۷	۱۸	۱۴	

یافته‌های اجرای روش دلفی

در مرحله نخست، اعضای پانل، ۲۵ مؤلفه از میان ۲۶ مؤلفه که از پژوهش‌های موفق استخراج شده بودند (نمودار ۳ و ۴ رقابت‌پذیری شهری و مجموعه شهری را به اختصار نشان می‌دهد) را دارای تأثیر زیاد و خیلی زیاد در تدوین متغیرهای رشد و توسعه اقتصادی شهرها در زمینه رقابت‌پذیری مجموعه‌های شهری تشخیص دادند. مؤلفه کارایی و اثربخشی نیروی کار به دلیل میانگین کم، از روند دور اول دلفی برای دور دوم حذف شد.

در مرحله دوم، به منظور رعایت احتیاط، مجدداً تمامی عوامل مستخرج از مبانی نظری و هم‌چنین عوامل پیشنهادی اعضای پانل در مورد سایر عوامل مؤثر، به همراه میانگین نظر اعضا در دور اول و نظر پیشین همان عضو، در اختیار کلیه صاحب‌نظران پانل قرار گرفت. اعضای پانل، ۲۵ مؤلفه را از میان ۲۵ مؤلفه که در دور دوم ارائه شده بودند، دارای تأثیر زیاد و خیلی زیاد (دارای میانگین بزرگ‌تر از ۷/۵) تشخیص دادند.

نتایج تفصیلی و مبسوط مرتبط با اجرای مرحله سوم توزیع پرسشنامه در جدول ۳ آمده است. ضریب هماهنگی کنداں برای پاسخ‌های اعضا درباره ترتیب عوامل نه گانه، ۰/۸۱۱ به‌دست آمد.

پژوهش حاضر، از طریق ترکیب مدل‌های مختلف و شناسایی عوامل و مؤلفه‌ها در پی تدوین شاخص‌های رشد و توسعه اقتصادی شهرها در راستای رقابت‌پذیری مجموعه‌های شهری بوده، از این‌رو مجموعه دانسته‌های موجود را توسعه داده و نوعی تحقیق پژوهش حاضر بر مبنای مطالب بیان شده، در دسته تحقیقات کاربردی از حیث هدف قرار دارد.

روایی به صورت نظری با بهره‌گیری از نظر استادان راهنمای، مشاور و خبرگان شامل استادان برنامه‌ریزی شهری، برنامه‌ریزی منطقه‌ای و اقتصاد شهری و نیز مدیران شهری به انجام رسید. سازه‌ها نیز از معیار میانگین واریانس استخراج شدند. برای سنجش پایایی ابزار پژوهش، یک نمونه اولیه شامل ۳۰ پرسشنامه، پیش‌آزمون شد و میزان آلفای مستخرج ۰/۷۴۱ و برای مجموعه شهری نیز ۰/۷۰۵ بود که قابل قبول می‌باشد.

۵- یافته‌های تحقیق

در این بخش، به تشریح دلفی و نحوه نهایی‌سازی مؤلفه‌ها پرداخته می‌شود که ابتدا فرض نرمال یا غیرنرمال بودن داده‌ها آزمون می‌شود و در ادامه، تحلیل عاملی تأییدی بررسی شده است.

۴- ضریب هماهنگی کن达尔 برای ترتیب عوامل
۲۵ گانه اثرگذار در دور سوم نسبت به دور دوم، فقط
۰/۱۳۷ افزایش یافت.

آزمون کولموگروف-امسیرنوف

پس از بررسی عادی یا نرمال بودن کشیدگی یا چولگی توزیع داده ها، از آزمون کولموگروف-امسیرنوف استفاده شد تا از نرمال بودن داده ها اطمینان حاصل گردد. با بررسی متغیرها، نرمال بودن آنها از طریق آزمون کولموگروف-امسیرنوف به دلیل قرار داشتن تمام مقادیر معناداری بیش از ۰/۰۵ متفاوت هستند.

دلایل توقف نظرخواهی

نتایج دوره های سه گانه اجرای روش دلفی در پژوهش نشان می دهد که به دلایل زیر اتفاق نظر میان اعضای پانل حاصل شد و می توان به تکرار دوره ها، پایان داد:
۱- در دور دوم، بیش از ۵۰ درصد اعضا، ۲۵ مؤلفه اثرگذار که میانگین بزرگتر از ۲/۵ بودند را در میان ۲۵ مؤلفه برگزیدند.

۲- انحراف معیار پاسخ های اعضا درباره میزان اهمیت عوامل، کاهش داشته است.

۳- ضریب هماهنگی کن达尔 برای پاسخ های اعضا درباره ترتیب عوامل در دور سوم ۰/۸۱۱ است.

جدول ۲- بررسی نرمال بودن متغیرها

نتیجه	سطح معناداری	آماره Z	متغیرهای تحقیق
نرمال	۰/۲۰	۰/۴۵۳	رقابت پذیری اقتصادی
نرمال	۰/۱۸	۰/۴۵۸	رقابت پذیری اجتماعی- فرهنگی
نرمال	۰/۱۲	۰/۴۸۰	رقابت پذیری نهادی
نرمال	۰/۰۷۵	۰/۷۰۲	رقابت پذیری زیست محیطی
نرمال	۰/۲۴	۰/۳۶۸	اندازه شهر
نرمال	۰/۱۰	۰/۴۰۱	عملکرد و نقش شهر
نرمال	۰/۱۲	۰/۴۸۰	امکانات و زیرساختها

متغیر مکنون (مؤلفه ها) می باشد. با توجه به نمودار ۵ می توان بارهای عاملی هر یک از سؤالات تحقیق را مشاهده کرد. برای مثال، بار عاملی سؤال ۱ در اقتصاد کلان ۰/۶۴ می باشد. به عبارت دیگر، سؤال اول تقریباً ۴۱ درصد از واریانس مؤثر بودن متغیر را تبیین می کند. مقدار ۰/۵۹ نیز مقدار خطای می باشد (مقدار واریانسی که توسط سؤال اول قابل تبیین نیست)، واضح است که هر چه مقدار خطای کمتر باشد، ضرایب تعیین، بالاتر و همبستگی بیشتری بین سؤال و مؤلفه مربوطه وجود دارد. مقدار ضریب تعیین عددی بین ۰ و ۱ است که هرچه به سمت ۱ نزدیک شود مقدار تبیین واریانس، بیشتر می گردد.

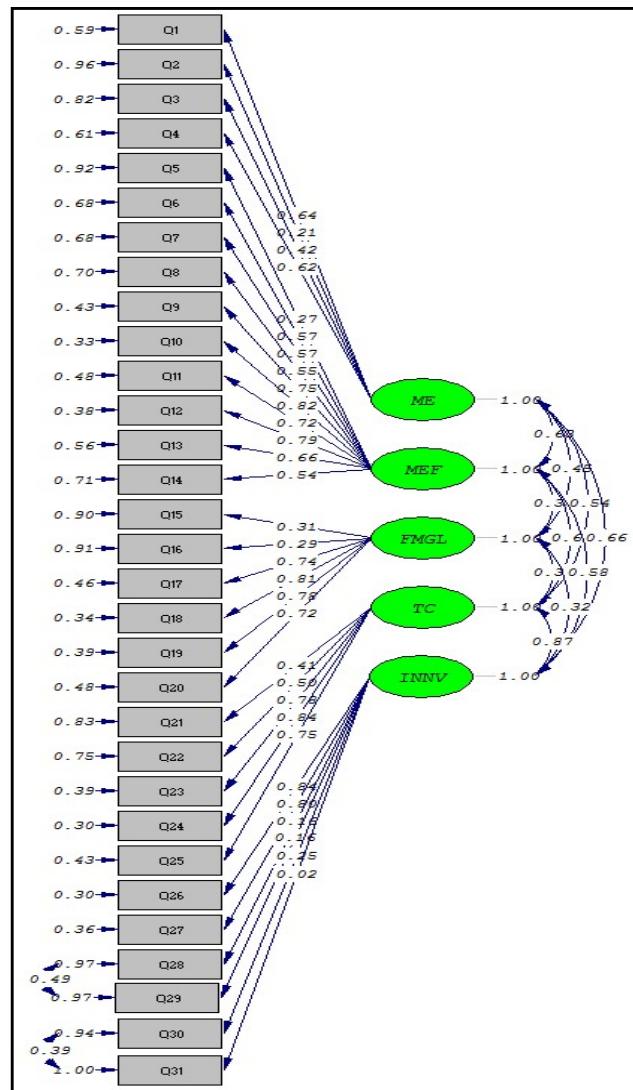
تحلیل عاملی تأییدی متغیرهای پژوهش

در این پژوهش، متغیر مستقل رقابت پذیری شهری به همراه ۴ مؤلفه و متغیر وابسته مجموعه شهری با ۳ مؤلفه در این تحلیل اندازه گیری شدند که به عنوان نمونه یافته تفصیلی، اولین مؤلفه از متغیر مستقل ارائه شده است.

تحلیل عاملی تأییدی متغیر مستقل-

رقابت پذیری اقتصادی

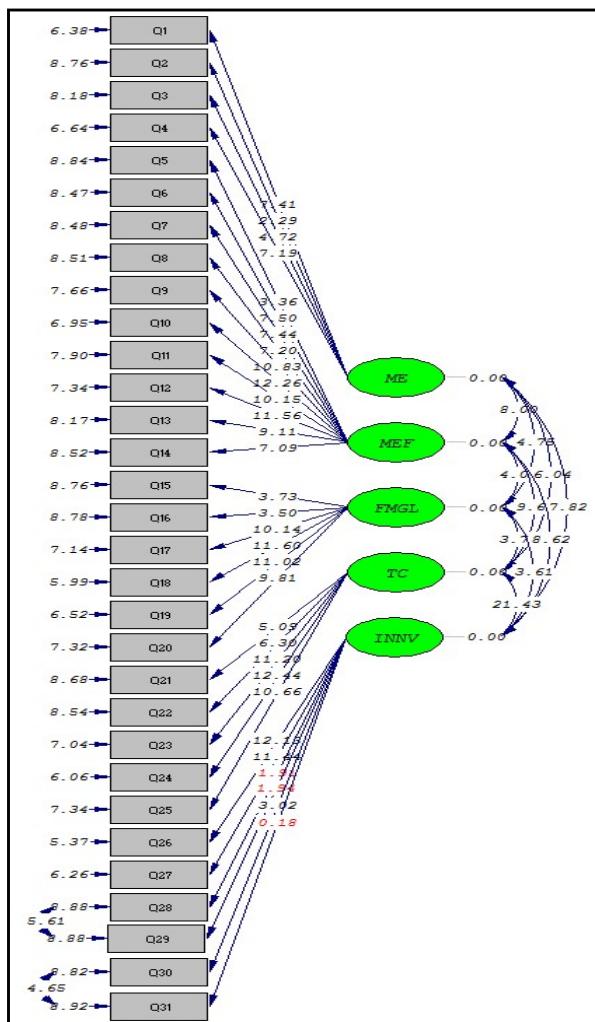
مدل اندازه گیری رقابت پذیری اقتصادی در نمودار ۵ در حالت تخمین استاندارد نشان داده شده است. بارهای عاملی مدل، میزان تأثیر هر کدام از متغیرها یا گویه ها را در توضیح و تبیین واریانس نمرات متغیر یا مؤلفه اصلی نشان می دهد. بار عاملی نشان دهنده میزان همبستگی هر متغیر مشاهده گر (سؤال پرسشنامه) با

نمودار ۵- تحلیل عاملی رقابت‌پذیری اقتصادی- تخمین استاندارد

۲۹ و ۳۱ تأیید شده‌اند؛ لذا این سوالات به دلیل قرار داشتن ضرایب معناداری در بازه بحرانی ۱/۹۶ و ۱/۹۰ تأیید نشده‌اند و از روند تحقیق حذف شدند.

خروجی بعدی (مدل در حالت معناداری نمودار ۶) معناداری ضرایب و پارامترهای به دست آمده مدل اندازه‌گیری متغیرهای مستقل تحقیق را نشان می‌دهد که تمامی ضرایب معناداری سوالات به جز سوالات ۲۸ و

نمودار ۶- تحلیل عاملی رقابت‌پذیری اقتصادی - ضرایب معناداری

برمبنای تحلیل عاملی مؤلفه رقابت‌پذیری ۳ مؤلفه دیگر اجتماعی و فرهنگی، زیستمحیطی و نهادی در حالت ضرایب معناداری تمامی ضرایب معناداری تأیید شده‌اند و تمامی سؤالات مرتبط با مؤلفه رقابت‌پذیری دارای روایی مطلوب هستند و در روند تحلیل برای مدل‌سازی معادلات ساختاری باقی ماندند؛ همچنین شاخص‌های برازش نیز مطلوب می‌باشند. جدول ۳ نتایج نهایی برازش هر یک از مؤلفه‌ها را نشان می‌دهد.

نتایج تخمین، حاکی از مناسب بودن نسبی شاخص‌ها است. با توجه به خروجی لیزرل مقدار ۳۲ محاسبه شده برابر با ۱۹۷/۱۸ می‌باشد که نسبت به درجه آزادی کمتر از عدد ۳ است. پایین بودن میزان این شاخص، نشان‌دهنده تفاوت اندک میان مدل مفهومی با داده‌های مشاهده شده تحقیق است. مقدار RMSEA برابر با ۰/۰۸ می‌باشد. حد مجاز RMSEA ۰/۰۸ است. شاخص‌های AGFI و NFI به ترتیب برابر با ۰/۹۶ و ۰/۹۵ است که نشان‌دهنده برازش مناسب مدل می‌باشد.

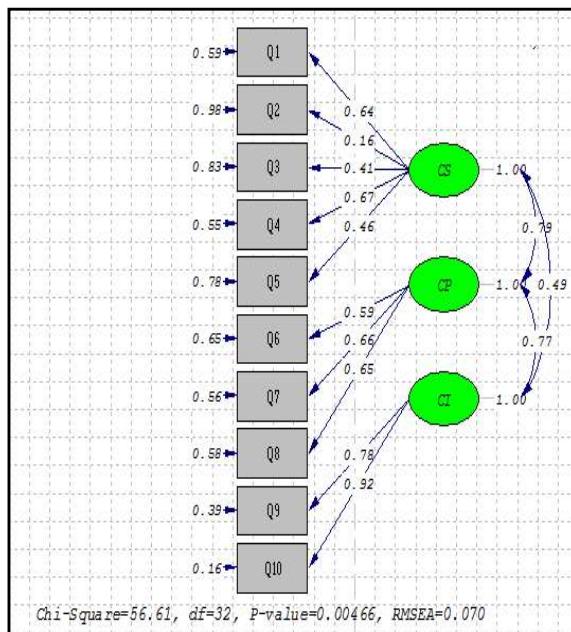
جدول ۳- نتایج نهایی برآش هریک از مؤلفه‌های رقابت‌پذیری

Chi-Square	DF	P-Value	RMSEA	مؤلفه
۸۴۷/۱۳	۴۲۲	۰/۰	۰/۰۸۰	رقابت‌پذیری اقتصادی
۶۰۳/۶۰	۳۳۴	۰/۰	۰/۰۷۸	رقابت‌پذیری اجتماعی و فرهنگی
۳۸۱/۶۰	۱۰۱	۰/۰	۰/۰۷۷	رقابت‌پذیری نهادی
۸۳/۶۴	۳۱	۰/۰	۰/۰۷۹	رقابت‌پذیری زیستمحیطی

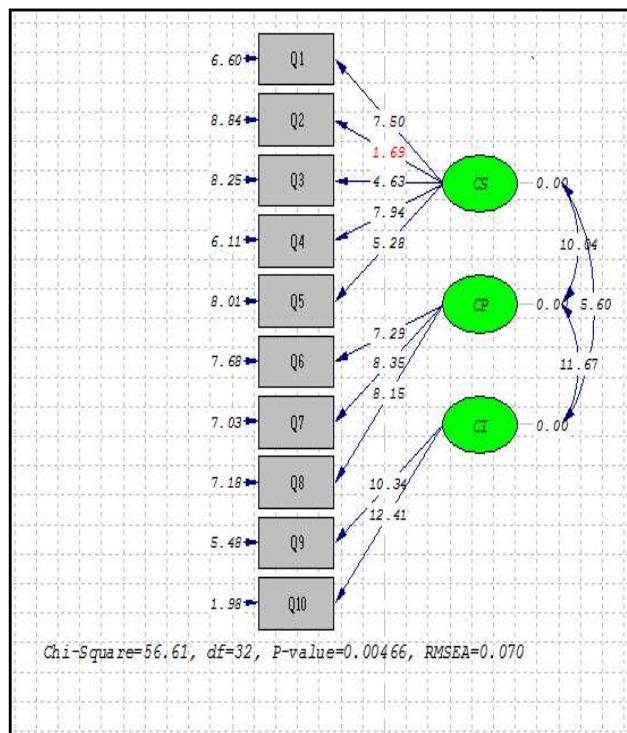
همان‌طور که در شکل مشاهده می‌شود ضریب معناداری شاخص ۲ مربوط به اندازه شهر (تعداد و سطوح شهرها) در ناحیه بحرانی ۱/۹۶ و ۱/۹۶- واقع شده است و از روند تحقیق، حذف شده است که در نمودار شماره ۸ به رنگ قرمز نشان داده شده است؛ این سؤال بارهای عاملی پایین دارد و دارای روابط همگرای مطلوب نمی‌باشد؛ شاخص‌های برآش با توجه به حدود مجاز بحث شده، مطلوب هستند.

تحلیل عاملی تأییدی متغیرهای وابسته

بارهای عاملی مدل در حالت تخمین استاندارد میزان تأثیر هر کدام از متغیرها یا گویه‌ها را در توضیح و تبیین واریانس نمرات متغیر یا مؤلفه اصلی نشان می‌دهد. به عبارت دیگر، بار عاملی نشان‌دهنده میزان همبستگی هر متغیر مشاهده‌گر (سؤال پرسشنامه) با متغیر مکنون (عامل‌ها) می‌باشد. با توجه به نمودار ۷ و ۸ می‌توان مدل در حالت معناداری را مشاهده کرد؛

نمودار ۷- تحلیل عاملی تأییدی مدل اندازه‌گیری مجموعه شهری در حالت تخمین استاندارد

نمودار ۸- تحلیل عاملی تأییدی مجموعه شهری در حالت ضرایب معناداری

می باشد، در میان گویه های اقتصاد کلان، بیشترین ضریب مسیر مربوط به توازن بودجه شهر به بودجه کشور (نسبت بودجه سالانه شهر به کل بودجه) است که بیشترین میزان ضریب مسیر در میان ضرایب مسیر این بعد را شامل می شود و نشان می دهد که بیشترین توجه به این شاخص بوده است و کمترین توجه نیز به شاخص توازن بودجه شهر به میانگین بودجه شهرهای هم رتبه (نسبت بودجه سالانه شهر به میانگین بودجه های شهری) بیشترین بودجه شهری هم سطح می باشد که بر این مبنای نیازمند بهبود شهرهای هم سطح) می باشد که در این زمینه هستیم. در میان گویه های کارایی و اثربخشی بازار بدین ترتیب تعریفه های تجاری (نسبت هزینه های عوارض گمرکی به کل ارزش بار بنگاه تجاری) بیشترین و تعداد بنگاه های مسلط بر بازار در هر شهر به کل مؤسسات فعال مجموعه شهری و نیز کشور، کمترین تأثیر را در تدوین فرایند رشد و توسعه اقتصادی شهرها در زمینه رقابت پذیری مجموعه های شهری داشته است. در میان شاخص سطح توسعه بازار مالی؛ بدین ترتیب، سهولت دسترسی به وام، بیشترین اثر و استحکام مالی بانک ها (میزان اعتبارات بانکی به کل هزینه های بنگاه

در نمودار ۸ همان طور که نشان داده شده است در میان شاخص های مطرح شده، شاخص دوم، تأثیری بر رقابت پذیری مجموعه شهری ندارد؛ بدین ترتیب، تعداد و سطوح شهرها از نظر پاسخ دهنده گان، تأثیری از عناصر رقابت پذیری نمی پذیرد؛ از سوی دیگر بیشترین اثر پذیرفته شده از مجموعه های رقابت پذیری مطرح شده در بعد اندازه شهر مربوط به حوزه نفوذ و پیرامون است؛ در حالی که کمترین اثر پذیری مربوط به مساحت شهرها بوده است؛ از سوی دیگر، در بعد عملکرد و نقش شهر، بیشترین اثر مربوط به اداری و سازمانی است در حالی که کمترین اثر پذیری مربوط به اقتصادی و تجاری است و از سوی دیگر، بیشترین اثر ضریب مسیر در میان امکانات و زیرساختها مربوط به زیربنا و کمترین آن مربوط به روینایی بوده است.

۶- نتیجه گیری و پیشنهاد

در ارتباط با تفسیر تفصیلی بعد رقابت پذیری اقتصادی که شامل پنج مؤلفه اقتصاد کلان، کارایی و اثربخشی بازار، سطح توسعه بازار مالی، فناوری و نوآوری

در نهایت، در میان شاخص‌های بهداشت و سلامت روانی، بیشترین اثر مربوط به شاخص امید به زندگی و نیز نسبت بیمارستان‌های تخصصی بهازای هر ۱۰۰۰ نفر جمعیت و کمترین نسبت هزینه خانوارها به سلامت و بهداشت به کل هزینه‌های خانوار بوده است.

در خصوص مؤلفه‌های بعد رقابت‌پذیری نهادی که عبارتند از: سازمانی، مدیریت و حقوقی می‌توان این گونه تحلیل کرد؛ شاخص‌های حمایت از منفعت گروهی، بیشترین و کمترین، میزان استقلال حقوقی و مالی سازمان از ارگان بالادستی بوده است. در مؤلفه مدیریت، اعتماد عمومی به سیاستمداران، بیشترین و کمترین، نقش روابط در تصمیم‌گیری‌های دولتی می‌باشد و نیز در بعد حقوقی به ترتیب بیشترین شفافیت در قوانین و سیاست‌گذاری و کمترین اعتبار استانداردهای حسابرسی و گزارش‌های مالی بوده است.

در خصوص مؤلفه‌های بعد رقابت‌پذیری زیست‌محیطی که عبارتند از: مدیریت پسماند، منابع تجدیدپذیر و حفاظت محیط‌زیست و مرتبط بودن آن با مباحث شهری می‌توان چنین بیان داشت؛ مؤلفه مدیریت پسماند شاخص‌های میزان بهداشتی بودن نوع جمع‌آوری براساس استانداردهای مدیریت پسماند، شرایط و موقعیت محل دفن زباله براساس استانداردهای مدیریت پسماند، بیشترین و کمترین، دفعات دفن زباله از سطح شهر بوده است. در مؤلفه منابع تجدیدپذیر، میزان استفاده از انرژی خورشیدی، بیشترین و میزان استفاده از انرژی باد و امواج کمترین بوده است و نیز در مؤلفه حفاظت محیط‌زیست سرانه فضای سبز، بیشترین و تعداد نهادهای فعال زیست‌محیطی کمترین ضریب را دارا بودند.

تفسیر برمبانای ارتباطات گویه‌های مجموعه شهری، در میان شاخص‌های مطرح شده؛ شاخص دوم، تعداد و سطوح شهرها از نظر پاسخ‌دهندگان، تأثیری بر رقابت‌پذیری مجموعه شهری ندارد. از سوی دیگر، بیشترین تأثیر پذیرفته شده از مجموعه‌های رقابت‌پذیری

تجاری و حمایت‌های قانونی از حقوق وام‌دهنده و وام‌گیرنده) کمترین تأثیر را داشته است. در خصوص فناوری؛ بدین ترتیب در خصوص رشد و توسعه اقتصادی شهرها در راستای رقابت‌پذیری مجموعه شهری بیشترین تأثیر را تعداد کاربران اینترنت پسرعت بهازای ۱۰۰۰ نفر جمعیت و کمترین تأثیر ضریب مسیر را در دسترس بودن جدیدترین فناوری داشته‌اند. در نهایت، در مورد نوآوری، بیشترین اثر در میان گویه‌های موجود مربوط به گویه خلاقیت و ایده‌های نو در کسب‌وکار جهت افزایش سود بنگاه تجاری (نسبت تولیدات و خدمات خلاق به کل خدمات و تولیدات) و پژوهش و توسعه بنگاه‌های تجاری، کمترین می‌باشد.

در ارتباط با تفسیر تفصیلی بعد رقابت‌پذیری اجتماعی- فرهنگی که سه مؤلفه جمعیتی و فرهنگی، آموزش عالی و بهداشت و سلامت روانی را دربر دارد؛ تمامی این گویه‌ها در راستای رشد و توسعه اقتصادی شهرها در راستای رقابت‌پذیری مجموعه شهری اثرگذار هستند. شاخص زیرساخت و تأسیسات شهری مربوط به بعد رقابت‌پذیری اقتصادی و شاخص‌های نهادی و مدیریتی مربوط به رقابت‌پذیری نهادی تحقیق حاضر با پژوهش سینگهال (۲۰۱۳)، مطابقت دارد.

در میان شاخص‌های جمعیتی- فرهنگی، نسبت رشد جمعیت شهر به جمعیت کشور، بیشترین و تراکم جمعیتی و مشارکت و حضور اجتماعی (میزان شرکت در انتخابات نسبت به جمعیت) کمترین تأثیر را داشته‌اند. در میان شاخص‌های آموزش عالی، بیشترین ضریب مسیر در رابطه با توسعه اقتصادی شهرها در راستای رقابت‌پذیری مجموعه شهری مربوط به تعداد مراکز تحقیقاتی و پارک‌های علم و فناوری در دانشگاه‌ها و نسبت اعضای هیئت‌علمی تماموقت به دانشجویان در دانشگاه‌ها و کمترین ضریب مسیر مربوط به نرخ ثبت‌نام در مقطع آموزش عالی (لیسانس، ارشد، دکتری بهازای ۱۰۰۰ نفر جمعیت) بوده است.

افزایش تابآوری محیطی و رقابتپذیری اقتصادی، بازآفرینی نظام مالیه شهری و اصلاح نظام حکمرانی و عواملی بدین شکل می‌توانند بر راهبردهای شهری مؤثر باشند.

- در زمینه ابعاد رقابتپذیری و بهبود و بسترسازی آن به وسیله آنها در سطوح کلان شهرها در راستای بهبود مجموعه شهری، فرهنگ‌سازی، توانمندسازی و آموزش شهروندان صورت گیرد.

- به لزوم به کارگیری تمامی کنشگران و بازیگران برنامه‌ریزی شهری در راستای بهبود مجموعه شهری به وسیله بهبود رقابتپذیری شهری توجه شود. در این راستا باید برنامه‌ای مشارکتی با جلب حداکثری مدیران، اعضای هیئت‌علمی و کارشناسان و برنامه‌ریزان شهری در سطوح خرد و کلان مانند شهرداری، صاحبان اندیشه و تجربه در دانشگاهها و برنامه‌ریزان شهری، سازماندهی و برنامه‌ریزی شود.

برای تحقیقات آتی پیشنهاد می‌گردد:

- از روش‌های گرداوری کیفی داده‌ها نیز استفاده شود؛ مانند مصاحبه و مشاهده.

- متغیرها بر یک مجموعه شهری که قابلیت مقایسه را داشته باشند بررسی و آزمون شود.

- علاوه بر متغیرهای رقابتپذیری در سطح مجموعه شهری، متغیرهای شهرهای کوچک‌تر که کنش اصلی با مجموعه شهری دارند را مورد بررسی قرار دهد.

- در بسط مبانی نظری، تحلیلی بر رقابتپذیری از بعد نوآورانه و خلاق صورت گیرد و تخمینی بر میزان آن در رقابتپذیری منطقه‌ای صورت گیرد.

۷- منابع

- ایزدخواستی، حجت. (۱۳۹۷). تحلیل تأثیر کیفیت حکمرانی و ترکیب مخارج دولت بر رشد اقتصادی در ایران: رویکرد رشد درون‌زا. نشریه اقتصاد مقداری، ۱۵ (۵۹)، ۱۳۵-۱۶۵.
- حقیقی، ایمان. (۱۳۸۵)، فراز و نشیب‌ها در نظریات اقتصاد توسعه. مجله راهبرد یاس، ۲ (۵)، ۸۷-۱۱۴.

طرح شده در بعد اندازه شهر، مربوط به حوزه نفوذ و پیرامون است؛ در حالی که کمترین اثرباری مربوط به مساحت شهرها بوده است؛ از سوی دیگر، در بعد عملکرد و نقش شهر، بیشترین تأثیر مربوط به اداری و سازمانی است در حالی که کمترین تأثیرپذیری مربوط به اقتصادی و تجاری است و از سوی دیگر، بیشترین اثر ضریب مسیر در میان امکانات و زیرساخت‌ها مربوط به زیربنا و کمترین آن مربوط به روبنایی بوده است.

برای بهبود شاخص‌های رشد و توسعه اقتصادی در مجموعه‌های شهری با تأکید بر مجموعه‌های شهری در زیر پیشنهادهای ارائه شده است.

- پیشنهاد می‌شود که استراتژی توسعه اقتصادی در مقیاس شهری، اعمال معافیت‌ها و مشوق‌های لازم برای فعالان اقتصادی توسط مدیریت شهری، تأمین و ارتقای زیرساخت‌های لازم به منظور فعالیت‌های اقتصادی در شهرها بازبینی و به شکل کاربردی در راستای بهبود مجموعه شهری به کار گرفته شود.

- رویکرد فعال مدیریت شهری در حوزه ارتقای رقابتپذیری شهری و توسعه اقتصاد شهری، از یک سو می‌تواند مدیریت شهری را به عاملی بسترساز برای توسعه اقتصاد ملی و محلی بدل سازد و از سوی دیگر، آرمان تأمین منابع درآمدی پایدار را در نتیجه منافع غیرمستقیم توسعه فعالیت‌های اقتصادی و کسب و کار در کلان شهرها محقق سازد؛ در این راستا با توجه به اثرگذاری عوامل احصا شده در مدل تحقیق، پیشنهاد می‌شود که به کارگیری آنها در این زمینه در دستور کار مدیران شهری قرار گیرد.

- باید دغدغه‌های مدیریت شهری در قبال توسعه راهبردی مجموعه شهری تأمین شود. در تحقیق حاضر در روند دلفی حین پخش پرسشنامه و نظرسنجی‌های انجام شده از پانل خبرگان، محققان از طریق این پانل، این موضوع را متوجه شدند که به صورت پیشنهادی کاربردی در این تحقیق مطرح می‌شود. پایداری زیست محیطی، پایداری اجتماعی و کاهش نابرابری،

- نجاتی حسینی، سید محمود. (۱۳۹۰). سیاست‌های شهری و دیپلماسی شهری (از نظریه تا تجربه). *فصلنامه جامعه‌شناسی تاریخی*, ۳(۲)، ۱۴۲-۱۱۷.
- نقیب‌زاده، احمد. (۱۳۷۸). بررسی تأثیر تحولات اقتصادی-اجتماعی بر زندگی حزبی در جوامع پیش‌رفته. *مجله حقوق و علوم سیاسی*, شماره ۴۳، ۱۲۳-۱۶۴.
- Bruneckienė, J., Činčikaitė, R., & Kilijonienė, A. (2012). The specifics of measurement the urban competitiveness at the national and international level. *Inžinerinė ekonomika*, 256-270.
- Bulu, M. (Ed.). (2011). *City Competitiveness and Improving Urban Subsystems: Technologies and Applications: Technologies and Applications*. IGI Global.
- Chen, X., Wang, X., & Chan, H. K. (2017). Manufacturer and retailer coordination for environmental and economic competitiveness: A power perspective. *Transportation Research Part E: Logistics and Transportation Review*, 97, 268-281.
- Cook, P., Kirkpatrick, C., Minogue, M., & Parker, D. (2004). Competition, regulation and regulatory governance: an overview. *Leading issues in competition, regulation and development*, 3-35.
- Glaeser, E. L., Kolko, J., & Saiz, A. (2001). Consumer city. *Journal of economic geography*, 1(1), 27-50.
- Krammer, S. M. (2017). Science, technology, and innovation for economic competitiveness: The role of smart specialization in less-developed countries. *Technological Forecasting and Social Change*, 123, 95-107.
- Malecki, E. (2004). Jockeying for position: what it means and why it matters to regional development policy when places compete. *Regional studies*, 38(9), 1101-1120.
- Waheeduzzaman, A. N. M., & Momaya, K. (2011). Cooperation for competitiveness of emerging countries: learning from a case of nanotechnology. *Competitiveness and addadad کاشی، فرهاد. (۱۳۸۸). دیدگاه‌های مختلف در مورد مفهوم و نظریه رقابت و تطبیق آن با وضعیت رقابت در بخش صنعت ایران. *فصلنامه پژوهش‌ها و سیاست‌های اقتصادی*, ۱۷(۵۱)، ۲۵-۴۰.*
- شريفزادگان، محمدحسين؛ نديابي طوسى، سحر. (۱۳۹۴). چارچوب توسعه فضایی رقابت‌پذیری منطقه‌ای در ايران موردنژوهی: استان‌های ۳۰ گانه. *نشریه معماری و شهرسازی*, ۲۰(۳)، ۵-۲۰.
- قادری، جعفر؛ آخوندی، ناصر؛ جاوید، علي‌ضا. (۱۳۹۲). رقابت‌پذیری شهری؛ راهبردی برای بهبود درآمدی شهر. *مجله اقتصاد شهر*, ۵(۲۰)، ۴۵-۵۵.
- قاراخانی ده سرخی، مسعود؛ آفاخانی، ام البنین، پسندیده، اشرف‌السادات. (۱۳۹۵). بررسی مفهوم رقابت‌پذیری با رویکرد نوآوری در اقتصاد دانش‌بنیان برای کشورهای منتخب. *کنفرانس سالیانه مدیریت استراتژیک*.
- قربانی، رسول؛ جعفری، فیروز؛ معبودی، محمدتقی؛ حسين‌آبادی، سعید؛ خراوی، محمد؛ جوادزاده اقدم، هادی؛ ظفری، داریوش؛ فرخی، مینا؛ نوشاد، سمية؛ قاسمی، معصومه. (۱۳۹۳). نگرشی بر الگوهای نوین آمایش شهری. *تبریز: فروزن*.
- کارگرسامانی، امیر؛ کردنائیج، اسدالله؛ خداد حسینی، سید حمید؛ موسوی شفایی، سید مسعود. (۱۳۹۳). تأثیر رقابت‌پذیری شهری بر رقابت‌پذیری ملی. *نشریه چشم‌انداز مدیریت بازارگانی*, ۱۳(۲۱)، ۱۲۳-۱۳۹.
- متولی، محمود. (۱۳۸۲). *توسعه اقتصادی*. تهران: سمت.
- مدنی‌بور، علی. (۱۳۸۹). *فضاهای عمومی و خصوصی شهرهای تهران*. چاپ دوم، تهران: شرکت پردازش و برنامه‌ریزی شهری.
- مرادی، فاطمه؛ سعیده زرآبادی، زهراسادات؛ ماجدی، حمید. (۱۳۹۸). واکاوی اصول بازارگرانی شهری فرهنگ-مینا با رویکرد ارتقای رقابت‌پذیری. *نشریه باغ نظر*, ۱۶(۷۰)، ۵-۱۶.
- مطلبی، قاسم؛ حیدری، شاهین؛ شیرمحمدی، شهرام. (۱۳۹۴). خوانشی از جایگاه و نقش برنده‌سازی معماري بر رقابت‌پذیری شهری در شهرهای جهانی. *نشریه مدیریت شهری*, ۱۴(۴۰)، ۲۰۶-۱۷۷.

- Review: An International Business Journal.*
- Morrison, G., Stevens, J., & Joseck, F. (2018). Relative economic competitiveness of light-duty battery electric and fuel cell electric vehicles. *Transportation Research Part C: Emerging Technologies*, 87, 183-196.
- Mullen, C., & Marsden, G. (2015). Transport, economic competitiveness and competition: A city perspective. *Journal of Transport Geography*, 49, 1-8.
- Ni, P. (2012). *The global urban competitiveness report-2011*. Edward Elgar Publishing.
- Ni, P., & Kresl, P. K. (2010). Global Urban Competitiveness Report 2009–2010. *SS Center for City and Competitiveness(Ed.) Retrieved from <http://www.gucp.org/en/admin/WebEdit/UploadFile/20100623093530142.pdf>.*
- Popescu, R. I. (2011). Study regarding the ways of measuring cities competitiveness. *Econ. Ser. Manag*, 14, 288-303.
- Porter, M. E. (2008). On competition (Updated and expanded ed.). *Harvard Business School Publishing*.
- Schumpeter, J. A. (2013). *Capitalism, socialism and democracy*. routledge.
- Scott, A. J. (2008). *Social economy of the metropolis: Cognitive-cultural capitalism and the global resurgence of cities*. OUP Oxford.
- Singhal, S., McGreal, S., & Berry, J. (2013). An evaluative model for city competitiveness: Application to UK cities. *Land Use Policy*, 30(1), 214-222.
- Sinkienė, J. (2009). Competitiveness factors of cities in Lithuania. *Public policy and administration*, 1(29).
- Storper, M. (1997). *The regional world: territorial development in a global economy*. Guilford press.
- Swedberg, R. (2009). Rebuilding Schumpeter's theory of entrepreneurship. Marshall and Schumpeter on evolution, 2(3), 188-203.
- Vuković, D., & Wei, L. (2010). Regional competitiveness: the case of western China. *Journal of the Geographical Institute "Jovan Cvijic", SASA*, 60(1), 107-124.
- Wly, E. (2013). The city of cognitive-cultural capitalism. *City*, 17(3), 387-394.